

ДІЛО

Виходить що-дня рано
крім понеділів.

**РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:**
Львів, Ринок 16, П. пов.
Кonto почт. шл. 26.726.
Адреса тел. „Діло—Львів“.
Число телефону 261.
Рукописи
редакція не звертає.

ПЕРЕДПЛАТА

в Австро-Угорщині:
місячно 3 60 К.
чвертьрічно 10 —
піврічно 20 —
цїлорічно 40 —
у Львові (без доставки):
місячно 3 — К.
чвертьрічно 9 —
піврічно 18 —
цїлорічно 36 —
За зміну адреси
платити ся 50 с.

Ціна оголошень:

Стрїчка перїтова, двошпаль-
това 40, в надісанні 60, в
оповістях 80 с, в редакційній
часті 1 К. Повідомлення про
випадки і заручини 1 50.
Некрологія стрїчка 1 К.
Стадіооголошення за окремою
умовою.
Один примірник коштує
у Львові 12 с.
на провінції 14 с.

Видає: Видавнича Спілка „Діло“.

Начальний редактор: Д-р Василь Панейко.

Битва на східнім фронті.

ЗВІДОМЛЕННЯ Ц. І К. ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ
з 7. липня.

СХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

На багатьох місцях Карпатського фронту вчора ворожий артилерійський огонь був живіший. В околиці Дорни Ватри і Кирлибаби, в області Лудовці і по обох сторонах провалу Яблонці досягнув він хвилево найбільшу силу. Наша артилерія відповідала сильним руйнівним огнем в добрим успіхом.

Коло Станиславова по сильним підготовлено артилерії Росіяни вели сильні та безуспішні наступи? Головний наступ відпер хоробрим полк п. ч. 65.

В області Бережан прийшло вчора тільки до короткого ворожого наступу, який відперто. Яка успішна була там оборона німецьких і османських військ і підпринята спіділаючих полків гонведів 308, 309 і 31, про се свідчать яких 13.000 вброжних трупів, що лежать перед нашими станційними.

На хоробрім і геройським становищі німецьких полків розбили ся всі огневі приготвлення, які тривали по кілька годин, і наступачі аперед ворожі маси.

Велика часть хвали за великий успіх вчорашнього дня належить ся хороброму полковнику 23 і знаменити спіділаючий ц. і к. артилерії.

Розбито стрїлами кілька панцирних возів, які старали ся наступ атакувати. В полудневих годинах сила противника була зовсім вломана так, що мусів звернути під огонь машинних крісів одної з наступаючих колюми. Російську кавалерію розігнано стрїлами. Втрати неприятели є незвичайно тяжкі, наші умірквані.

Російський наступ піднятий коло 8. години вечером на південний захід від Зборова не повів ся так само, як і попередні. Коло Баткова й Звизина розвил ся по полудни кілька російських наступів. В найуспішнійшій обороні і в боротьбі з близька лицарський полк піхоти ч. 19 і полк піхоти ч. 23 відкинули зовсім неприятели. Австро угорська й німецька артилерія співілали в сій боротьбі і разом з піхотою нанесли неприятели значні втрати.

БЕРЛІН 7. липня (вечером) (Бюро Вольфа.) На полі битви в Галичині тяжкі втрати вивеволюди Росіяни до перерви в боях. Під Станиславовом менші наступи ворога скінчили ся нічим.

ЗВІДОМЛЕННЯ ГОЛОВНОЇ НІМЕЦЬКОЇ КВАТИРИ
з 7. липня.

СХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Фронт кн. Леопольда баварського. Група військ Бем Ермоля. Битва в східній Галичині довела вчора до незвичайно кровавого поражена Росіяни. По кількогодиннім безперервним огнем наступив вчасним ранком російський наступ. Російські дивізії завтакували наш фронт, кидаючи в огонь що-раз то сильні глибоко уставлені сили. До полудня повторював неприятели свої наступи, які цілковито вломано серед найтяжших втрат ворога.

Також ужите панцирних возів не принесло Росіянам користи. Іх розбито цілковито. На уступаючі маси вдарили воздушні відділи. Кавалерію розбито стрїлами з далека.

Півніжше неприятели, не вважаючи на ніякі жертви, наступили даліше на півночі аж до величній Зольчів Тернопіль та між Батковом і Звизиним. Всюди його відкинено. Коло Бережан і Станиславова, на поодиноких місцях у степ Карпат розбили ся також серед величезних втрат сильні російські наступи.

Здобуті прикази у французській мові вказують, хто гнав російські ради до наступу, який не приніс їм ніякого успіху тільки кроваві жертви.

Фронт архика. Йосифа: В Карпаті на многих місцях оживлена боєва діяльність. На багатьох місцях відперто удари Росіяни.

Львів, 7. липня 1917

Кілька днів тому, говорячи про польську дебат у палаті панів і про неособливий виступ українського члена сей Палати, звернули ми увагу на рівно значення, як для нашої справи шкідливе явище, що наслідком особливої, для українського загалу просто незрозумілої тактики теперішнього українського парламентарного представництва факт існування неполаджених і з кожним днем що раз острийших польсько українських противенств, — факт існування польсько українського питання в цілім його розмірі — із свідомості обох Палат австрійського парламенту майже зовсім усунув ся. Що не стало ся воно наслідком якогось загально австрійського „Burgfrieden“ у час теперішньої сесії парламенту, про се голосно свідчать завязті національні дебати і спори в обох Палатах. З окрема приносить кожне засідання парламентарних Палат наглядні докази на те, які острі форми має спір між Німцями і Чехами, таї якою пекучою справою є поагода його, і то поагода радикальна. Дуже багато часу і місяця заняло в обох Палатах трактоване справи польської, причиняючи їй такого бажаного польській суспільності інтернаціонального розголосу. Навіть справа чисельно розмірно невеличкого народу словінського в цілім замітно зазначити ся в австрійським парламенті, а через нього перед цілим світом: завдяки політичному розумови, досвідови, тактові і пильності словінської посольської організації, з окрема завдяки талановитості словінських провідників, котрі мають дійсну повагу і увагу цілого парламенту. Тільки українська справа ані не встигла ані сама по собі, як справа вступаючого на світову арену многомільонового народу, вибороти собі бодай приблизно відповідаюче своєму значінню місце на віденській трибуні народів, ані не встигла вона звернути очі австрійського і європейського світа політичного світа на себе, як на складник наболілого, з кожним днем заострюваного питання польсько-українського.

Те, що зі сторони українських представництв роблено в обох палатах в напрямі виведення українського і українсько-польського питання перед політичний світ, ні своєю інтензивністю, ні своєю формою й своїм змістом не вистарчило, щоб національну українську справу поставити там у весь ріст — саму в собі і у відношенню до національного противника і суперника.

Додеперішній білянс української політики підчас сей сесії парламенту дуже-дуже скромний. Коли він ще не відмінний, бо має на своїй конті одну-дві точки надій на будуче, — то заслуга сього лежить у сплетенню різних обставин з обсягу загально австрійського, воєнного і міждержавного положення, в приведенню яких українські представництва відіграли ролю мінімальну, можна навіть сказати — ніяку.

Чому і як до такого стану річий доведено в української сторони, се без сумніву буде старати ся пояснити нашому громадянству українське парламентарне представництво, якому — супроти громадянства — стоять до розпорядності випробовані пера і прорезисті уста. Знов же чому і як до такого висліду доведено зі сторони польської, до сього принесла дуже цінні революційні про польську тактику в парламенті вчорашня „Gazeta Wieszona“. Накладаючись на „Діло“ і за вгадаю на вступі сих уваг

статі про польські і українські справи в палаті панів, сей орган впливової части кола польського констатує, що польські парламентаристи свідомо і доцільно так дуже обминали кожду нагоду, де треба би торкати ся українсько польської справи, що промовчували „навіть драстичні“ річи, аби тільки не вишло на зверх, що існує польсько-український спір.

Чому так і не інакше — пише дослібно „Gaz. Wiesz.“ — поводитись польські бесідники, чому ні разу не використали багатого фактичного матеріалу, се ясне. Бо ми (!) признали за відповідне (!), щоб усі справи українські поагаджувати у себе (!) дома, а не водити ся з ними на віденську територію. Ми стоїмо на тім, що ціле українсько-польське питання в Східній Галичині будемо розв'язувати ми самі, значить, і дискусія над ним буде зайва у Відні“.

Пояснене ні своєю зрозумілою чванливістю, ні своєю ясністю не лишає нічого до бажання. Тактика польських парламентаристів мала свою політичну рацію і досягнула бажані висліди. Українське громадянство нетерпляче буде ждати зі сторони У. П. Р. анальогічного пояснення, які рації зложили ся на те, що оконечний вислід української парламентарної тактики, хоча з протилежного національно-політичного стремління виведеної, був — тогожний з вислідом тактики польської.

Німеччина супроти Росії і Польщі.

Німеччина вна не лякають ся Росії. — Слабосильність російської республіки. — Питаня диктатури в Росії — Німеччина і Польща. — Самостійна Польща — новий Балкан.

Львів, 7. липня 1917.

Місячник „Preussische Jahrbücher“ за червень сего року привносить статю проф. Ганса Дельбрїка про будучі відносини Німеччини до революційної Росії і до Польщі. Чимало нових і цінних думок на згадану тему находимо в статі німецького ученого, якого міркування в дечім важні і для нас.

Проф. Дельбрїк вважає російську революцію наслідком побіди німецьких військ над російською армією, без якої визволене Росії було би неможливе. Єдність народу, церкви й держави, знаменито здисциплінована армія, захоплена російським патріотизмом творили незрушаний, одностайний блок, об який розбивали ся всі визвольні змагання революційної Росії. Удари, завдані німецькою армією царським військам, розбили внутрішню одностайність російської державности і захитали довірєм російської суспільности до автократичної форми правління. Після того вже не трудно було повалити царський режим.

З поваленням царської Росії — пише даліше берлінський учений — Німеччина позбула ся свого найнебезпечнійшого неприятели. Бо теперішня Росія вже ніколи не стане давнюю Росією. Хоч-би і повело ся новим петроградським володітелем утворити федеративну республіку, то вона навіть в приближенню не мала би тої сили, що давня царська імперія. Що правда жадоба добути, експансії головню у буржуазії і селянства була би і на даліше головним мотором російської політики. До експансії перло би в першій мірі селянство, яке бажає більше землі, а за аграрним комунізмом забуває про те, що основною умовою всякої аграрної культури є приватна власність і що інтензивною управою можна на малій посілості збільшити дохід. До того спроторизовані селяни не мають промислових центрів, куди то відпливають маси нових пролетарів в західно-європейських краях. Та змагання нової російської республіки до поширення своєї території засуджені на невдачу, бо сама республіка засуджена на безсильність. Чому?

на себе всю доставку для армії, отже і се, що принадало на Австрію.

Сего року о стілько гірше представляється справа, що імпорт з Ромулі дав уже менше збіжжя, але зближаємося до жнива, а поміч війська при пільних роботах дає надію перегнати в тім навіть випадку, як би довів з Ромулі мав верстати.

Оказала ся конечна потреба приділу і рекавізій. Правительство стоїть на становищі, що добротою більше зробить ся ніж при брутальним поведенню.

Видано заряджене, що кожний рільник має виконати формуляр, кілько потребує на прокормлене родини, худоби і на засів. Надвишку має віддати, і кождо кожний сповнив ту свою повинність, не треба би було реквизицій.

По мін. Гефері промовляв пос. Морачевський.

Перед реформою виборчого права в Пр. сії.

БЕРЛІН. (Т.б.) В звязку з справою пруської виборчої реформи і дискусією в комісії німецького парламенту поширюють ся найрізкішіші поголоски. Зачувати пр. що уступити міністер освіти Грот, а його місце займе Гарнек; місце міністра торгівлі займе відомий в промислових і торговельних кругах парламентарист.

"Germania" радить консерватистам, щоби у власнім інтересі покинули сумніви що до зміни виборчого права і щоби прилучили ся до співпраці над реформою.

ПРОСИМО

при зміні адреси **конечно**

- 1) надіслати 50 с. за переведення зміни
- 2) подати побіч нової і старої адреси.

Адміністрація „ДІА“.

НОВИНКИ.

Львів, 7 липня 1917.

— П. Ткаченко, київського адвоката, визначеного українського правника, делегувала Центральна Українська Рада до Петербурга як референта правко політичних домагань Ради супроти тимчасового російського Правительства. Подана за німецькими часописами звістка, що п. Ткаченко перебуває в Стокгольмі, буцім то в ролі інформатора чужої преси про українські справи, невірна.

— Реквізиції „Маківці“ в Болесві. На обхід свята „Маківка“ в Болесві зібрав ся наряд о 6 годни 3 попол. коло церкви, де місцевий парох о. Маріян Цурковський в супроводі з о. Мишком відслужили папахиду за поляглих У. С. С. По відслуженню папахиди дійшов наряд на площу перед тутешню читальню „Прогресс“ де був уставлений шит. Перед відслоненням шита в коротких словах зазначив про подвиг наших Стрільців о. Мудровський. При тій нагоді зібрано 335 К 83 сот. з того жертва на цвячки в сумі 182 К 48 сот., а за картки, відзнаки і брушурки 153 К 35 сот. Ту суму видано на руки „Маківці“ в Новім Санчі.

— Пожар. Нам пишуть: Дня 7. червня с. р. навістив пожар громаду Угерці винявської. Огонь знищив 60 будинків. Завдяки помочи п. к. жан дара і з Рудок і Діахтич огонь злякалізовано інаше було би пішло в димом ціле село. Причиною огню — як говорять — діти. З першою вдатною помічю прийшло погорільцям Товариство „Прогресс“, яке як властитель місцевого обшару двірського прислало до розпоряджності комітету ратушкового 1000 К. готівкою і вилало з свого ліса дерева на 1500 кор. Рівно адміністратор фільварку Вл. п. А. Гапак вложив на рік погорільцям 300 кор. Товариство „Дністер“ виплатило аскурацію навіть тим, що в воєнних причин на час премії не влатили. — За комітет ратушковий: о. С. Кульчицький, парох Мих. Денис, вїйт. Іван Горішній, радний.

— Виді тов. „Україньна захоронка“ у Львові складає найширший подяку Всч. о. Олександрови Мійському, парохови Волкови, за ла

скаві збирання жерти для української дїтвори, а тамошним громадянам, як також парохіям Загірї, Мілатича і Кугасва, які є справді гідним прирмром до наслідування других громад — сердечне „Спасибі“ за шедрі датки в натурі.

— В Торговельній школі Това „Прогресс“ у Львові закінчив ся шк. рік 28. червня 1917. Свідомство укінченя шлюди одержали учениці: Білобрам Юлія зі Львова, Телемай Юлія з Комарна (з відзначенем), Крижановська Володимирка зі Львова, Лішинська Анна з Комарна (з відзначенем), Дятошинська Катерина з Любачева, Морозівна Ярослава Анна в Борні, Пилипівська Анна з Горайця і Ставній Марія з Мачишина (з відзначенем), та ученик Мацєшовський Іван зі Львова. В слідуючім шкільнім році 1917/18 буде введена кромі дотеперішних двох літ науки, ще підготовна класа для учеників і учениць, які мають за малі студії до приняття на перший рік. Впи на всі три роки до сїї школи будуть відбувати ся по фєрїях від 1. до 5. вересня 1917. Вступний іспит до підготовної класи і на 1 шй рік відбудеть ся 6 вересня 1917. о год. 9. рано в льокалі школи при пл. Домбровського ч. 7, де школа від 15. липня 1917. переносить ся.

— З Академічної Поміч. Усіх Товаришів, які в дни 7. жовтня 1916 були присутні на надвичайних загальних зборах товариства „Академічна Поміч“ у Львові й своїм підписом ваявили приступлене в члени сего Товариства просят ся о вложене залеглих вкладок на руки касієра Товариства тов. М. Дмитровича, який урядє в льокалі Товариства при гуд. Панський ч. 11а в кождий понеділок, середу і п'ятницю від год. 6—1/2, 8 вечером. Вклады просят ся зложити найдалше до дня 15. липня 1917 в ціли остаточного замкнення рахунків. За Виді: Андрій Корочь голова, Ізидор Ванігна писар.

— Управа школи ім. М. Шашкевича оголошує: Всім ласквїм жертводавцям, що пам'ятали о нашій убогій дїтвори школи ім. М. Шашкевича у Львові складаю в імени учительського збору і в імени родичів учеників найгорячішу подяку. До тепер зложили: о. Александр Стефанович 5—, радник І. Я. Кокорудз 3—, д. р. Бариляк 2—, д. р. Мав'кевич 2—, Савина Поповичівна 20—, проф. Григорій Гудам 6—, Евгений Максимович 4—. На поранку Шевченка: Стефанія Прокоповичева 10—, Алекс. Тильчак 3—, пор. Альфред Паславський 2— і дрібні датки разом 30 37. О. Семен Кульчицький парох Вошанець 20—, о. Володимир Семків з Миклашова 30—, пор. артил. Альфред Павловський 1—. Повідомляю, що заповогову акцію ведемо далше і що кожда жертва має дуже велике значіне матеріальне, моральне і патріотичне.—Иосиф Танчаківський.

— До всіх спілок, консумів і комітетів апровізаційних! Народна Торговля, яко Союз торговельних Спілок просить отсим всі Спілки, Консуми і Комітети апровізаційні, котрі мають в ц. к. старостів залевнене одержати що місяця або раз на два місяці карту побору бодай на 1 вагон цукру, щоби безпроводочно зголосили ся у нас письменно найдалше до 15. липня 1917 і прислали, о скілько буде можливим, подтвержене від ц. к. староства, що карта побору буде їм що місяця зг. що другий місяць на вагон цукру видана. Кромі сего належить подати нам рівночасно у кого (точна адреса) дотепер Спілка згл. Консум чи Комітет апровізаційний побрав цукор на місци, кілько платив за 1 кг. (з поданем дати, коли се було), а кромі сего, яка ціна гуртіана і подрібна є тепер на місци і у кого, про кождий рід цукру особно. Чи між купцями можна набути цукор без карток і по якій ціні.

— Найбільшому Громадянському галицької України. Доповняємо вчорашню нотатку про вдаті на монументальний портрет д. ра Івана Франка увагою, що о. д. р. Иосиф Застирець і молодіж учительського української семінарїї у Відні вложили К. 6'20.

— Членів „Пенсіонарної Стації“ повідомляємо, що засіданє буде 9. с. м. о 5. годни вечером вуд. Бляхарська ч. 11. І. нов. Справа нагла, о численну участь просят ся. — Виді. 2—2

ОПОВІСТКИ.

Медіан, 8 липня 1917.
И вїят: греко-кат.: 5 Н. на Сєв. — римо-кат.: 6 Н. во 3.

Завтра: греко-кат.: Дякда Сол. — римо-кат.: Анатоля.

Пєсавтра: греко-кат.: Самсона прєв. — римо-кат.: Амант.

Веч. Оццям, котрі гаддають дїля поручаю дуже чесного і совісного пїяца Івана Михайловича, який звільнений із війскової служби (має 53 літ) не може в причини інавїті вернути до своєї громади та шукає місця. Його адрес є: Lat Wach Baon Nr. 44. in Pestszentlörincz bei

Budapest. Ungarn für Herrn Iwan Mychajowicz. Остаю з поважжєм сящ, д. р. Ігнат Щегельський.

ІВАНОВИ ФРАНКОВИ

Складки на монумент-портрет приймає Кришій Союз Кредитовий у Львові, — число книжочки шадничої 4.000.

Другі збори.

Відень, 4. липня 1917.

Українські організації міста Відня скликали 30. червня і 2. липня збори в справі таборні українських виселенців, на які прибула численна публіка. З українських послів був п. Вітик У. П. Р. на запросини комітету, скликаючого збори, відповів письмом, що не може взяти участі, бо збори не дають запоруки на об'єктивне обговоренє справи. На зборах були заступлені суді, професори, адвокати, священники, урядники, селяни і робітники, значить не тільки одна академічна молодіж. Деякі послі заступають погляд, що збори некомпетентні „критикувати послів“, бо вони — послі — самі знають, що мають робити, натомість збори висказали погляд, що критика, хочби яка остра, не має чейже на цілі ставити послів перепоя, а радше стремити до того, щоби в нашій парламентарній організації настали красші відносини.

Реферат про сумні відносини в таборах виселенців вголосив п. Сандул, який довгий час перебував в Гмінді і як наочний свідок звернув увагу присутних на сумні сторінки в історії наших обездоєних виселенців. Бєсідник доаше застановляв ся над виможливими савітарними відносинами в Гмінді і інших таборах, де поміщено наших селян, звернув увагу на погане і недостаточне віджилюванє, яке спричинило масову смерть і хороби (втеперішню хандю виносить число туберкулічних дітїй 70%), на страші епідемї і нездорові кліматичні відносини (Гмінд будований на мочарах) — не дивниця тому, що наші люди гинуть букгально як мухи. А є іх в однім Гмінді злиш 30 тисячі! В дальших своїх виводах вказав бєсідник на примір полудневих Славян, яких вже по улядї двох місяців вивозили словняські послі з Гмінду, підчас коли наші парламентарні заступники не могли чи не хотїли в тїй справі здобути ся на рішучий крок і подбати про поліпшенє долї наших виселенців. (Назвищ послів, проти яких виступлено, не наводжу, бо ходить о саму річ а не о особисті справи). Виводи референта зробили на присутних дуже сильне вражінє.

Над порушеними в рефераті справами розвазав ся довша і оживлена дискусія, в якій взяли участь: о. Патрїло, п. Пеленський, п. Дятлів, проф. Калинович, п. Гранківський, проф. В. Левицький, п. Опєка, судя Тисовський і н., домагаючись від У. П. Р., щоби заопікувала ся як слід нашими виселенцями, а від т. ав. „Української Культурної Ради“ несєня справдішної культурної помочи для українських виселенців. Відтак збори прийняли слідуючі резолюції:

1. Збори віденських Українців з д. 30. червня і 2. липня по докладнім обговоренню невїдрадного положєня українських виселенців і евакуованих, нанесеного сучасною війною, домагають ся від правительства і від парламентарних заступників українського народу, щоби доложили всіх старань до негайного закінченя сєї страшної в своїх наслідках війни і тим зробили конець нужді і горю, які вже третій рік терплять народи воюючих держав.

2. Збори уважають принусове евакуованє

за найстрашніші воєнні інституції, місце недолї і слїд, центри ріжних заразливих хороб і тому домагають ся безпроводочного сивненя евакуації та негайного розвазання існуючих таборів і приверненя евакуованих у їх рідні сторони до своїх власних знятєй.

3. Беручи від увагу, що табори в кількох днях роззати неможливо, жадають збори на той час, як довго табори не будуть шиковитє розпушені, переведеня неучучь реформ в користь поліпшеня невмносної долї виселенців.

4. Збори домагають ся, щоби сєйчас видано розпорядженє на поворот домів для тих виселенців, яких околиці вільні від окупації, без огляду на те, чи околиці лежать у вузїтїм чи ширїтїм воєнним терені, а виселенців, яких не можна відслати до рідних сторін, щоби розміщено в сїхідній Галичині по селах і на господарствах, покинутих властителями, що наслідком воєнних подій вимандрували до Росїї.

5. Та доки те все станеть ся, збори жадають, щоби в таборах виселенців негайно привернено горожанські свободи, надано виселенцям самоуправа, лотворено комітети виселенців, які би мали право публічної контролі над всім, що в таборах дїєть ся, та право зарядкування при розділі поживи і убрань.

6. Збори домагають ся, щоби з нагоди

Жівностенська Банка в Празі

Капітал акційний К. 80,000.000. — Фонд резервний К. 25,000.000.

Філії: в Берні, Чеських Будаївовицях, Фрідку-Містку, Градцу Крал., Іглаві, Карльсбаді, Клятовах, Колні, Кракові, Ліберці, Львові, Мільніку, Оломуниці, Мор. Остраві, Пардубицях, Піску, Пільаві, Простеві, Таборі, Трієсті і у Відні.

підвищує капітал акційний о К. 20,000.000 — з К. 80,000.000 на К. 100,000.000.

запрошує до уділу в субскрипції 100.000 нових акцій по К. 200 номін. варт., по курсі субскрипційнім К 260 для акціонерів, а К 280 для неакціонерів.

На 4 старі акції припадає 1 нова акція. При оголошенні складають акціонери кавцію в квоті К. 60, а неакціонери К 80 від кожної субскрибованої акції.

Реченець субскрипції кінчить ся 16. липня 1917. о год. 12. в полудне.

Зголошені приймає, всіляких пояснень уділяє і безлатно проспекти висилає, крім Централі в Празі і всіх її філій

Жівностенська Банка філія у Львові, ул. Ягайлонська ч. 8.

482 2-3

нового пільного збору, табори були завчасу достатньо запроваджені в ріжні средства поживи і щоб пожива, яка тепер стоїть понизше всякого мінімуму, була поправлена так що до сількості як і якості.

7. Збори жадають, щоб правительство на всякій случай виарендувало великі господарські обшари і дало можливість виселенцям за добру платню на них працювати, повертаючи всі плоди тих обшарів на потреби таборів.

8. Збори ставлять домагане, щоб правительство закупило великі череди молоднику, домашній худоби, примістило їх на господарських обшарах під наглядом самих виселенців і щоб та худобу давало виселенцям при повороті домі в заміну за забрану їм худобу, та щоб ту худобу розділювано також при відбудові краю між неезаковане населене, якому війська забрали весь домашній товар. Такі самі міри мають бути пороблені і в справі господарського інвентара.

9. Збори жадають, щоб правительство сейчас взялось за перебудову бараків на здорові мешканя, уживаючи при тій роботі виселенців за платню рівну із платню всіх інших посторонніх робітників, дальше щоб по таборах основано або перетворено існуючі вже ремісничі варстати на певного рода ремісничі школи для дітей виселенців та щоб в тих варстатах вироблювано річи виключно для потреб виселенців.

10. Збори домагають ся зредукованя занятого по таборах посторонного персоналу, усуненя посторонніх кухарів і заступленя їх самими виселенцями.

11. Збори домагають ся утвореня по шпиталях в таборі Гмінд курсів для доглядачок хорих, на які треба взяти дічат виселенців, що від довшого часу сповнюють службу по шпиталях а по скінченю курсів прийняти їх на помічниця доглядачок (Hilfshegeschwestern) а персонал німецьких доглядачок, які не розуміють мови хорих зредукувати.

12. Збори звизають українських послів, щоб допильнувати того, аби на кредит таборів виселенців не виконувано робіт (будови доріг, фабрик і т. д.), які не мають нічого спільного із потребами виселенців.

13. Збори стверджують, що оліка покликаних чинників зі сторони українських послів над виселенцями до тепер була на жаль недостаточна і звизають їх до поробленя всіх старань в поліашеню долі виселенців.

14. Збори звизають українську інтелігенцію по таборах евакуованих залишити всякі особисті амбіції і користи та працювати спільно над поліашенем долі виселенців.

Настрій зборів був поважний, виводи референта і поодиноких бесідників річеві. Се другі збори віденських Українців підчас теперішньої парл. сесії. Перші були присвячені розглядові і оцінці програмової заяви У. П. Р.

— вич.

ПОЧЕНЕ НІ

Гукає певно спеціальні пудер „Savon“, пакет за 1-20 К. На провінцію висилаю тільки на попереднім надісланім належності і 40 с. на порто. — Одного аступство S. FEDER, — Львів, Синотуська ч. 7.

279 57-6

Ч. 478/17.

Конкурс.

З новим шкільним роком 1917/18 прийметь ся до бурси 20. хлопців.

Услівя принята:

1. Гр. кат., обряд, українська народність;
2. Дуже добрий голос та музикальний слух рішас о прийнятю;
3. Відповідна скількість убраня, обузи, книжок до науки та власна постіль в добрім стані;
4. Военні сироти та хлопці, ходячі до ремесла і торговельної або промислової школи мають першенство;
5. Подяня питомців при долученю лише відпис метрики хресту, шкільних свідоцтв, або жества і доброго поведеня на случай занятя вже в ремеслі належить вносити до 10. серпня 1917 р.

Рівночасно пошукуєт ся завідательки кухні у власнім заряді Інститута в відповідно порукою.

Львів, дня 4-го липня 1917.

За Ставропільський Інститут

Др Федак,
сеніор

485 1 3

36. Звичайні Загальні Збори ТОВАРИСТВА ЗАДАТКОВОГО

Стоваришеня зареєстр. з п'ятикратною порукою в Яворові,

відбудуть ся в льокалі бюр Тов а д. 10. липня 1917. о 1-й год. На случай невоного комплекту членів тогож дня о год. 2 й.

Порядок денний Зборів:

1. Відчитанє і приняте протоколу з послідних Загальних Зборів.
2. Справозданє Дирекції з діяльності і замкненя рахунків за рік 1916.
3. Справозданє комісії ревизійної і внесок на уділенє Дирекції абсолюторії з діяльності і рахунків Тов а за 1916 р.
4. Розділ зисків з р. 1916.
5. Затвердженє відписаня в фондї резервовім страт на аяцях Банку Звязку і на курсі паперів в тім фондї ульокованих.
6. Вибір комісії ревизійної на р. 1917. а то 3 ех членів і їх заступників по мысли 5 ст. 49.
7. Вибір 2 членів Ради Надзираної.
8. Затвердженє вибору двох директорів Тов а.
9. Внесеня членів, відносячі ся до інтересів Тов а у формі резолюції до Дирекції або Ради Надзираної Товариства

Увага. Вступ на салю і право голосованя мають лиш члени Тов а, котрі виплатили найменше 1 позний уділ у квоті К 40. або викажуть ся картою легітимациійної Тов а, виданою Дирекцією Тов а.

о. Леа Левицький в. р.
голова Ради надз.

о. Олелян Крайчик
секретар.

490 1-1

Льоси на рати продлено в правом гра по вложеню першої рати. На льоси уділяемо пожиточ плативч і місячних ратах. Поручаємо нашу фірму до всіх трансація в справах банкових. Ноні льоси Австр. Черк. Хреста продлено на рати по 8 кор. за 5 льосів равом.

БАНКОВИЙ ДІМ

ШІЦ І ХАЄС

у Львові, пл. Маріївська 7. VIII 6-7

Спілка для збуту овочів і яри

Відділ Кр. Союза госп. торг. Спілка у Львові

склеп вул. Трибунальська ч. 1.
бюро вул. Зіморовича ч. 20.

купує:

салату, огірки, моркву, петрушку, півклові бураки, молоді картоплі, всякі ягоди і всеку садовину. VI 3-3

КМЕН

в кожній скількості купити ПОСЕРЕДНИЧЕНЄ НАРОДНОЇ ТОРГОВЛІ ЛЬВІВ

Ринок ч. 36

Просьте ся о пробки і поданє ціні і скількості. 490 1-3

РУСЬКА ШАДНИЦЯ

в ПЕРЕНИШЛІ

вулиця Косцюшка ч. 2.

Принймає і виплачує щадницю вкладків місячно вгодних урядових. Вкладки опрощаються до 4% починаючи зже від слідуючого дня по дні закінченя аж до послідного дня перед дня відбрак.

ВКЛАДКИ в „Руській Шадниці“ можна складати особисто в касі товариства, поштовою квитанцією, грошовими листами, чеками поштової Шадниці, які Дирекція Шадниці на жаданє безлатно доставляє, і в філіях банку австро-угорського в рахунках „Руської Шадниці“

Удільні пожиток: а) гіпотечних платити у розмірні амортизаційними ратами на проті 47 10-45 місяці вибору позичачого; б) на льосові ефектів, і на есконт векселів. Справа позичачи ведеться можливо скоро.

Посередничать у надінуваню позичок в Гав. Воєнім Заведеню кредитовім в Кракові.

Всяких інформацій і друкія уділяє касир „Руської Шадниці“ ул. Косцюшка, Народний Дім І. пов. щоденно безкорисно в годних урядових від 9-1 год. крім неділя і українських свят.

Після § 14. устава „Руської Шадниці“, затверженого через а. к. міністерство внутрішніх справ, вкладки в товаристві „Руська Шадниця“ в Перенішлі надають ся до льокиці пунілярних, фондційних і т. о. капіталів, мая отже „Руська Шадниця“ пунілярну обсеаку. III 53 7